

Wie der Vogelsberg zu seinem Namen kam

In Härchehaa goabb's eann Schmiid, däer sich medd demm Doifel sesome däedd. De Doifel woar vom Himmel off deass Dach voo demm Härchehaar Schmiid gefalle onn är däedd glaaich probiirn, oabbe däe Schmiid fiir sich geweann konnd, är veschbrach vill Gäelld. Däi Zwing koome zeouem Haanel: Draai Joor mussd de Doifel oone Lung baaim Schmiid aerben onn sollt doo'de'fiir däemm sai Siel kräiche. De Schmiid schdaald oaber di Bedingung, dass är nooch draai Joor noch näid velaenn weer, wann är demm Doifel draai Frooche geschdäell kennd, däi däer näid beannd'waedde kennd.

Wäi di Schdonn koom, schdaald de Schmiid draai Frooche, däi är voo aenner aale Fraa kräichd hadd. Se'eschd sollt de Doifel Hoorn schdragg schmiide, dann liis är fallsch roede, woass geschmiid wuerd: Schebbe oder Hagge? Waell är voo aenner Schebbe medd aemm Schloach off e Hagge gewäeseld konnd, hadd de Doifel schlächde Koadde. Haedd däer Hagge gesaad, haedd de Schmiid di Schebbe geloesse. Selaessd koom di Frooch nooch aemm Vuuchel, däe in emm Baam sass. Demm Schmiid sai Fraa hadd sich easchd in Doaag onn dann in Fäedn gewaellcherd onn dann in de Baam gesoasd. So'en grusse Vuuchel hadd de Doifel noch nii gesing, är konnd's näid geroede, scheinmd oarch goarschdich onn greasch: „Doass eass emoel eann vedammde Vuuchelsbärrch“.

So krooch de Vuuchelsbärrch sain Nome - biss
haaed.